

Door de bril van een ander

'Het is een bescheiden instituut'

Pascale Georgopoulou is beleidmedewerkster bij de Stichting Omroep Allochtonen in Utrecht. In 1994 werd zij voor Groen Links gekozen in de Utrechtse Gemeenteraad. Ze houdt zich in die functie onder meer bezig met de beleidsterreinen Welzijn en Cultuur en krijgt zo ook te maken met de openbare bibliotheek.

De Gemeentebibliotheek heeft de afgelopen jaren nogal wat doorgemaakt: een ingrijpende verbouwing van de centrale ('het is erg mooi geworden daar'), even ingrijpende bezuinigingen, waarbij het voortbestaan van een filiaal in het geding was, en nu een interne herstructurering onder leiding van een interim-manager, afkomstig uit het gemeentelijk apparaat.

Jeugdcontributie

Vorig jaar heeft Georgopoulou zich tevergeefs verzet tegen de invoering van vijf gulden contributie voor de jeugd onder de zestien jaar. 'Het is een erg klein bedrag. Toch vind ik het een drempeeltje te veel. Ik had liever gezien dat de tarieven voor volwassenen wat hoger waren opgetrokken.' Haar mening is niet veranderd door het feit dat de bibliotheek onlangs heeft laten weten dat de invoering van contributie voor de jeugd geen schadelijk gevolg heeft gehad. Enige terugloop in leden zou te maken hebben met het opschonen van de bestanden. 'Dat is althans de interpretatie van de bibliotheek...', zegt ze met enige scepsis.

Interne herstructurering

Bemoeit ze zich ook met de interne herstructurering? 'Nou, liever niet', zegt ze beslist. 'Daar heb ik helemaal geen behoefte aan. Ik neem aan dat de bestuurscommissie daar wel toezicht houdt. Wij houden ons vooral met doelen bezig en de besteding van de daarvoor verstrekte gelden.'

Over bemoeten met de collectie is zij wat minder zeker. Ik breng haar de kritische opmerkingen van een collega-raadslid over de videocollectie in herinnering. Is het een taak van de Gemeenteraad om het inkoopbeleid van de bibliotheek te bekritisseren? Georgopoulou, zorgvuldig formulerend:

'De bibliotheek heeft een publiek karakter. De raad moet kunnen oordelen over de wijze waarop publieke gelden worden ingezet. Ik kan me voorstellen dat je vraagtekens zet bij een bepaald videoaanbod dat meer thuis hoort in een commerciële videotheek. Als er commerciële alternatieven zijn, moet de bibliotheek kritisch zijn bij het inzetten van publieke middelen.'

Prioriteiten

Welke prioriteiten moet de bibliotheek volgens jou met het oog op de toekomst stellen? Het belangrijkste punt voor Georgopoulou is de toegankelijkheid en alles wat daarmee samenhangt: de tarieven, de openingstijden, maar ook een gezellige sfeer die uitnodigt om van de bibliotheek gebruik te maken: 'Mensen en niet te vergeten kinderen moeten er door aangetrokken worden'. Daarbij moet er vooral aandacht besteed worden aan de minst opgeleiden en de laagst betaalden. Georgopoulou vindt het in dit verband jammer dat de migrantencollecties, zoals zij zegt, zijn 'ondergesneeuwd'. Verder hecht zij ook zeer aan samenwerking met andere instellingen: in het kader van de educatieve rol van de bibliotheek met het onderwijs bijvoorbeeld. Maar ook met instellingen uit de kunstwereld.

En de elektronische snelweg? 'Ik denk dat de openbare bibliotheek mensen kan stimuleren om nieuwe media te ontdekken, mensen kan prikkelen om ermee aan de slag te gaan. Zoals dat meer in het algemeen geldt: de bibliotheek geeft mensen de kans om hun

horizon te verbreden. Of ze nu cursussen moeten gaan geven, betwijfel ik, maar ik vind wel dat de bibliotheek meer kan doen dan alleen maar boeken uitleenen. Het charmante van de bibliotheek is dat je er op je eentje in betrekkelijke rust lekker kunt rondsnuffelen. Maar ik zou het ook leuk vinden als de communicatie over al dat moois wordt bevorderd, als mensen worden uitgenodigd aan elkaar te vertellen wat hen beroerd heeft, of waar ze naar op zoek zijn.'

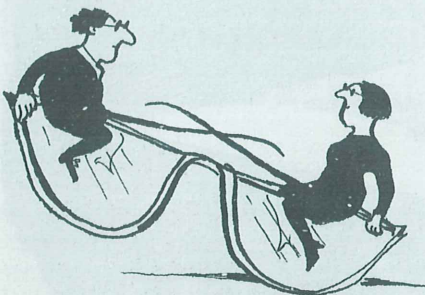
Belangenbehartiging

Vind je dat je door de bibliotheek voldoende wordt geïnformeerd over wat er gaande is? Georgopoulou is niet ontevreden. Ze heeft ook vertrouwen in de interim-manager die de organisatie een nieuwe impuls heeft gegeven. 'Voor raadsleden is het wel moeilijk om langere-termijnontwikkelingen goed te volgen. Als er iets op de agenda van de raad staat, en dat zijn beslist niet altijd de meest interessante onderwerpen, ben je daar maar kort mee bezig. Er worden besluiten genomen en dat is dat. Dan verlies je een tijdje het contact. Als je meer continu bij ontwikkelingen en discussies betrokken bent, zou je ook eerder bij andere onderwerpen de rol van de bibliotheek kunnen betrekken. Bij het migrantenbeleid bijvoorbeeld.'

Vind je dat de bibliotheek in vergelijking met andere instellingen goed voor haar belangen opkomt? Georgopoulou, na enige aarzeling: 'Het is een bescheiden instituut. Anderen bestoken je wel meer. De bibliotheek is wat terughoudender, maar ik oordeel dat niet als slecht. Ik zou ze niet aanbevelen het anders te doen.'

Voor eigen gebruik?

Kom je zelf wel eens in de bibliotheek, om iets na te zoeken voor je werk (het is tenslotte recht tegenover het stadhuis)? Georgopoulou moet hartelijk lachen: 'Ik moet er niet aan denken... Ik kom hier al om in de informatie, de stapels die hier binnenkomen... Dat wekt bepaald geen animo om nog even naar de bibliotheek te gaan.' Voor de ontspanning dan misschien...? 'Ik moet bekennen dat ik voor de ontspanning eerder bij de burens (de boekhandel) binnenloop. Als het even kan, koop ik liever boeken. Van de vakantie in Griekenland kom ik ook altijd terug met een stapel boeken.' Ik laat haar achter met stapels raadstukken. Daaronder, zo onthult ze op de valreep, liggen ook notities over de spreiding van filialen van de Gemeentebibliotheek en de samenwerking met de PBC Utrecht.

(Tekening: Jo Nesbitt)

Jos van Dijk